

27.11.63

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה,

קצת לא ברור לי מה מחדש כאן המציע. רק לפני שבועות מעטים מפלגנו בשאלה הזאת בכנסת, והיה לי הרושם הברור (ואף יותר מרושם - היו גם מסקנות והחלטות של הכנסת) על מה שאומרת האוכלוסייה הערבית, של כרבע מיליון נפש, לענין זה. ידעתי גם שחבריו של המציע ניסו לכנס אסיפה, ובוודאי החכונו לאסיפה רבת-עם, בנצרת כדי להביע דעתם וכדי למחות. גם על פי זה יכולתי ללמוד משהו על ההמונים הרבים שבשטח מדבר המציע בענין זה. ובכן, הם לא היו כל כך רבים.

בהחלט לסדר שבו מפלגנו גם בכנסת, מותר לי להגיד שכל האוכלוסייה הערבית ניחן חופש הנועה לפי התנאים שהחברו והוסברו, הסבר היטב, בכנסת. מותר לי להגיד שלכולם, כי אכן זה מקיף 230 או 240 אלף נפש, ונשאר מיעוט קטן של מאות בודדות מחוץ להסדר הזה. עכשיו אומר המציע שהמצב הנוכחי הוא בעצם אותו מצב שהיה בעבר. מספיק יהיה אם ניקח את הדברים שנשמעו מפיו ומפי חבריו בכנסת במקומה בה ניחן רשיו שנתי לאנשים שיצאו לעבודה, והמספר לא הגיע אז ל-240 אלף נפש, והדברים האלה יטפחו על פניו ויבחישו כל מה שהוא אומר כאן להגדרת המצב שהתהווה עכשיו.

הפרשה הזאת נכמרה ונסתיימה, ואין מקום לטענות.

טופיק טובי: לא הסתיימה ולא הסתיים כל זמן שהממשל הצבאי קיים.

מק"י

רוה"פ (המשך) נכון הדבר שבשבילך או בשבילכם לא יסתיים כנראה שם דבר, וחמיד המצאו להעליל, להשטיף ולבוא בטענות שאין להן שחר. זה נכון, אבל אין לי חרופה לזה, על כל פנים לא בחקופה זו.

אמרוי שקיימים כפרים בודדים, שאצבעות יד אחת הספקנה כדי למנוחם, הנמצאים על הגבול מטש, או שחצי כפר נמצא מעבר לזה של הגבול והחצי השני בעבר השני של הגבול. מובן שבכפרים אלה ימשיך להתקיים סדר אחר. לא שמעתי שמישהו בכנסת יציע הצעה אחרת לגבי כפרים בודדים אלה, למקרים יוצאים מן הכלל כאלה. ועוד אמרנו שתיכון רשימה וכה מעט מאד מאות של אזרחים ערביים המהווים סכנה בטחונות למדינה. והרי כל ההצעות שהובאו במשך הזמן בפני הכנסת דיברו על הצורך בטחון ובשמירה על עניני הבטחון. ולכן אין מקום לטענה כאשר כל הכעיה הזאת מתרכזת עכשיו סביב מאות בודדים של אזרחים ערביים המהווים סכנה בטחונות למדינה, לדעה המסוננים על הכטחון.

בסוף דברייך שאלה מה שייכות לענין זה ולבטחון, כי הרי יש כהי-דין ויש כהי משפט בארץ. נכון הדבר גם אני יכול לטעון זאת. יכול להיות שהטענות שאתה עוררת כאן אינן נכונות, אם כי יכול גם להיות שהן נכונות, אבל קרה כבר פעמים רבות שבשאלות ובהצעות לסדר היום שלך ושל חבריי יכולתי להוכיח שלא היו דברים מעולם. ייתכן שבט אחת הוטעיה על-ידי אינפורמציה כלהי נכונה, וזה הטירוש הכי טוב שאני יכול להגיד כאן. אבל נכון הדבר שאם יש לפיטחו טענות, רשאי הוא לפנות אל כיה-דין. יש כיה-דין ויש כיה-דין לצרעוריס. אם יש לפיטחו טענות כלפי המשטרה או הממשלה יכול הוא לפנות לשט.

ברור לכן שאין כל חידוש בדברים שהושמעו כאן היום. הדברים נידונו כבר לפני מספר שבועות בכנסת, והכנסת החליטה וקבע עמדה בענין זה.

משה סנה: אז הוכרז על הקלות, ופה מדובר על חומרה.
מק"י

רנה"מ : אני מודה לך על שיסוע-ביניים זה. באותן שעות ויכוח נאמרו
כבר כל הדברים. אמרנו שיהיה מספר קטן של כפרים, שלושה או
ארבעה, שכלפיהם אין לנו כל דרך אחת לנהוג בה. ייתכן שזה גם לטובת חושבי
הכפרים, כי אז לא יהיה גם מקום לחסדות והחסדות. האמת היא שאני חשבת
כי הרשימה תהיה גרולה יותר, ואם אינני טועה דיברתי על רשימה של 1200
או 1500 איש. מותר לי להגיד שאני שמח על שהרשימה היא יותר קטנה.
והלואי שלא גדל. הכל חלוי בהתנהגות האנשים. אבל אנשים שלפי דעת
המסונים על הבטחון מהווים סכנה בטחונות - יש מקום אחד כך לכל אחד לטעון,
לערער ולבוא למשפט.

חופיק טובי : מדוע הם לא סיכנו את הבטחון לפני ההקלות?
מק"י

רנה"מ : אני מציע להוריד את ההצעה הזאת מעל סדר היום.